

KUVITTEELLINEN TAPAUS 1: ERITYINEN TUKI

Oppilaan toinen huoltaja lähestyy koulun rehtoria puhelimitse. Hän esittää, että lievästi kehitysvammaisen oppilas tarvitsee enemmän tukea koulunkäyntiin, pikaisesti vähintään apuvälineitä, mutta huoltaja toivoo oppilaalle henkilökohtaista avustajaa. Rehtorilla on tiedossa koulun ja kunnan niukat resurssit ja kunnassa oleva käytäntö, että henkilökohtaisia avustajia ei yleensä määrätä. Tarina jatkuu... Huoltaja on tyytymätön päätöksiin ja vaatii oppilaan siirtämistä kunnassa sijaitsevaan toiseen kouluun, jossa huoltajan mukaan on kuulemma enemmän osaamista kehitysvammaisten lasten tukemisesta. Toiseen kouluun siirto on kunnan linjausten vastainen, sillä mainittuun kouluun on keskitetty vaikeasti kehitysvammaisten lasten opetus. Tarina jatkuu... Huoltaja on tyytymätön päätöksiin ja oppilas tulee yhä harvemmin kouluun. Huoltaja viestittelee jatkuvasti rehtorille ja kuntaan yhä vaativammin. Aikaa kuluu ja lapsi ei tule juuri lainkaan kouluun.

Miten pitäisi toimia?

KUVITTEELLINEN TAPAUS 2: USKONTOON LIITTYVIÄ KYSYMYKSIÄ

Rehtori on saanut 5. luokan musiikkiluokan opettajaa koskevia viestejä vanhemmilta, joissa useat vanhemmat pitävät musiikkiluokan opettajan tapaa laulattaa jatkuvasti uskonnollisia lauluja epäasiallisena. Samaiset vanhemmat kritisoivat myös koulun tapaa järjestää uskonnollisia aamunavauksia. Viesteissä sanotaan, ettei tilaisuuksista kerrota etukäteen, eikä lapsille järjestä samaan aikaan mielekästä toimintaa. Rehtori tietää, että musiikinopettajalla on vahva uskonnollinen vakaumus, jota hän ei peittele myöskään opettajien keskinäisessä kanssakäymisessä. Uskollisissa aamunavauksissa hän itse ei näe mitään ongelmaa, kun niitä on niin harvoin. Rehtori päättää osallistua luokan vanhempainiltaan liennyttäkseen tulehtunutta tilannetta. Vanhempainillassa ilmapiiri on kireä ja suorastaan räjähtää, kun keskustelu siirtyy tuleviin biologian tunteihin, joilla keskustellaan lisääntymisestä ja ehkäisystä. Kahden oppilaan vanhemmat vaativat, että heidän lapsensa vapautetaan opetuksesta. Heidän mielestään koko yhteiskunta on mennyt ihan kummalliseksi, kun ”homoja ja niitä transtyyppisiä on ihan kaikkialla”. Joku puolestaan huutaa, että uskonnon varjolla luokan maahanmuuttajataustaisten tyttöjen vanhemmat eivät päästä tyttöjä liikuntatunneilla edes uimahalliin, eivätkä ”mamu-pojat” kunnioita naisopettajia. Näihin asioihin ei kuulemma uskalleta puuttua, kun pelätään leimautumista rassistiksi. Joku aikoo kannella eduskunnan oikeusasiamiehellä.

Pohdi: Miten esitetyjä väitteitä tulisi arvioida perus- ja ihmisoikeuksien kannalta? Mitä rehtorin tulisi tilanteessa tehdä?